Soru: Verilen kararı yedi gün içinde temyize götürmenin hükmü nedir?

Cevâb:
Hamd ve hüküm, Allâh Subhânehu ve Teâlâ'ya mahsustur.

Tâğutların egemen olduğu coğrafyalarda yaşayan Müslümanların îmân üzere kalabilmeleri için tâğuti sistemlerin kendilerine içinde bulundukları vakıalara dair ne yaptırdığını ve de ne yaptırmadığını bilerek hareket etmeleri gerekmektedir.

Misâl olarak: Allâh'u Teâlâ insânların dîni ve dünyevî ihtiyaçlarını karşılamak, anarşiyi engellemek, sükûneti ve refâhı sağlamak için dîni ve dünyevî eğitimi farz kılmıştır. Bunu sağlayacak olan ilimleri tahsil etmek, yerine göre, farz-ı ayn, yerine göre farz-ı kifaye ve yerine göre de müstehabdır. İslâm'da bu eğitim, tevhîd ilkeleri üzere, sahîh fıkıh çerçevesinde verilir.

Ancak tâğuti sistemler, Müslümanlara tevhîd ilkeleri üzere sahîh fıkıh çerçevesinde bir eğitim imkânı tanımayarak bunu yasaklamaktalar. Açtıkları fesâd okullarında, baştan aşağı şirk olan müfredatlarını her gün putlarının önünde saygı duruşu ve küfre bağlılık yemininden sonra sistematik olarak uygulamaktalar.

Şimdi cehaleti ortadan kaldırarak ilim öğrenmek Allâh'ın emridir diye tâğuti sistemlerin fesâd okullarına, bize emânet olan yavrularımızı -sözde-ilim(!) öğrenmeleri için nasıl gönderebiliriz? Bunu hangi Müslüman kabul edebilir?

Öyleyse Müslümanların her durumda yapacak oldukları ameller için Allâh'u Teâlâ'nın ne dediğine bakması, tâğutların Müslümanlara ne yaptırdığını iyice anlaması gerekmektedir. Aksi halde kişi, Allâh'u Teâlâ'dan başka rabb ve ilâh edinme tehlikesi ile karşı karşıya gelir.

Şeyh Abdurrahmân bin Hasen rahimehullâh şöyle demiştir: "İnsânların Allâh'u Teâlâ'dan başka taptıkları tüm şeyler onların rabbi ve ma'bûdudur. Allâh'u Teâlâ'ya ve yasalarına rağmen, kendisine her itaat olunan varlık puttur, tâğuttur. Her kim, Allâh'ın şerîat olarak indirdiğinin ve Rasûlü'nün gösterdiğinin

bir kimseye mutlak olarak itaat eder ve tâbi olursa, o, itaat eden ve tâbi olan kişinin rabbi ve ma'bûdu olmuş olur." [Abdurrahmân bin Hasen , Fethu'l-Mecîd: 106.]

Bilinmelidir ki, bir mes'ele hakkında insânlar nasıl görür, ne hak tanır veya tanımaz değil, Allâh ne der, ne hak tanır veya tanımaz önemlidir. Temyiz konusunda tâğutun kanunları, kendi mahkemesinin verdiği hükme yedi gün içinde itiraz ederek onu bir üst mahkemeye dâva etme hakkı tanımış olabilir. Peki, İslâm Dîni bu konuda böyle bir hak tanımış mıdır? Küçük tâğutun verdiği hükmü, büyük tâğuta yedi gün içerisinde şikâyet ederek bozulmasını istemek İslâm Dîni'ne göre câiz midir? Elbette ki bu soruya muvahhidlerin vereceği cevâb şöyledir:

"Tâğutun mahkemelerine hüküm için başvurmak küfürdür. Bunun Adliye yahut Yargıtay Mahkemesi olması arasında bir fark yoktur; hepsi tâğuttan hüküm istemek olup, küfürdür."

Şeyh Abdurrahmân bin Hasen rahimehullâh şöyle demiştir: "Her kim haramı helâl, helâli de haram kılma konusunda Kitâb ve Sünnete sırt çevirir, bu konuda Allâh'u Teâlâ ve Rasûlü sallallâhu aleyhi ve sellem'den başkasına itaat ederse, bu şekilde Allâh'u Teâlâ'nın kendilerine izin vermediği konularda onlara uyarsa, onları rabb ve ilâh edinerek Allâh'a ortak kılmış olur. Bu da Allâh'u Teâlâ'nın indirdiği tevhîd dînine aykırı, tevhîd kelimesinin içeriğine zıttır. Çünkü ilâh: 'Kendisine ibâdet edilerek kulluk edilen' anlamındadır. Allâh'u Teâlâ'dan başkalarına itaat ve kulluk etmek ise şirktir, kendisine itaat ve kulluk edilen varlıkları Allâh'tan başka rabler edinmek demektir.

Görüldüğü gibi, yasama konusunda Allâh'u Teâlâ'dan başkalarına itaat edilmesi, Allâh'u Teâlâ'dan başkasına ibâdet olarak kabul edilmiş, kendilerine itaat edilen kimselerin de rabb edinilmiş olacağı açıklanmıştır. Ne acıdır ki, bu ümmet içerisinde de böyleleri vardır. Bu en büyük şirk olup, tevhîdle çelişmektedir ve 'lâ ilâhe illallâh' kelimesinin içeriğine terstir.

Bu âyet (yani Tevbe Sûresi'nin 31. âyeti) bize, şehâdet kelimesinin, Allâh'u Teâlâ'dan başkalarını rabb edinme gibi bir eğilimi tümüyle reddetmeyi gerektirdiğini gösteriyor. Çünkü 'lâ ilâhe illallâh' kelimesi,

şirki red ve bunun zıttı olan tevhîdi kabul etmek anlamını taşımaktadır." [Abdurrahmân bin Hasen , Fethu'l-Mecîd: 106.]

Şeyh Süleymân bin Sehman rahimehullâh, zarûret adı altında tâğuta muhâkeme olma konusunda kendisine sorulan soruya şöyle cevâb vermiştir: "Tâğuta muhâkeme olmanın küfür olduğunu öğrendikten sonra sana şöyle denir: Allâh'u Teâlâ, Kitâbı'nda küfrün öldürmekten daha büyük olduğunu şöyle zikretti: 'Fitne öldürmekten daha şiddetlidir.' (Bakara: 2/191) 'Fitne öldürmekten daha büyüktür.' (Bakara: 2/217) Bu âyetlerde geçen 'fitne' den kasıt; küfür ve şirktir.

Bil ki! Gerek çölde yaşayan ve gerekse şehirde yaşayanların hepsinin birbirleriyle, ta ki yok oluncaya kadar savaşmaları, İslâm Şerîatı'na ve Rasûlullâh sallallâhu aleyhi ve sellem'in getirdiği hükümlere muhâlefet eden ve başka hükümlerle hükmeden tâğutu, aralarındaki ihtilâfı çözme konusunda hakem tayin etmelerinden daha ehvendir…" [ed-Dureru's Seniye: 10/510.]

Şeyh Şankîtî ise, şöyle demiştir: "Allâh'ın kanunlarından başka kanunlarla muhâkeme olmayı isteyenlerin şirke girdiklerini Nisâ Sûresi'nin 60. âyeti apaçık bir şekilde bildiriyor. Ve böylelerinin Müslümanlık iddiasını hayretle karşılıyor. Çünkü hem îmân ettiklerini iddia ediyorlar, hem de Allâh'ın kanunlarından başka kanunlarla muhâkeme olmayı istiyorlar. Oysa aynı kalbte Allâh'a îmân ile tâğuta muhâkeme olmaya rızâ gösterme bir arada bulunamaz. İşte bu onların îmân iddialarında yalancı olduklarını ortaya koymaktadır. Allâh'u Teâlâ, şöyle buyuruyor: 'Sana indirilene ve senden önce indirilene gerçekten îmân ettiklerini zannedenleri görmüyor musun? Bunlar, tâğuta muhâkeme olmayı istiyorlar. Oysa onlar onu reddetmekle emrolunmuşlardı. Şeytân da onları uzak bir sapıklıkla saptırmak istiyor.' (Nisâ: 4/60)" [Şankîtî , Edvâu'l-Beyân: 3 /259.]

Başarı, el-Hamîd ve el-Hakîm olan Allâh'tandır.



TEVHİDİN HAKİKATI

Tağuta Muhakeme Olmak İstiyorlar

Bizleri sosyal medyadan da takip edebilirsiniz;

İnstagram

https://www.instagram.comtevhidin.hakikati/?hl=tr

Archive.org

https://archive.org/details/@tevhidin_hakikati

Youtube

https://www.youtube.com/c/TevhidinHakikatii

Cevâb:
Hamd ve hüküm, Allâh Subhânehu ve Teâlâ'ya mahsustur.

"Temyiz" kelimesi, Arap lügatinde: "Ayırmak, seçmek, bir şeyi diğerinden seçip tarif etmek, iyiyi kötüden ayırmak" anlamlarına gelmektedir. Türkçeye de Arabçadan geçmiş ve zikredilen mânâlarda kullanılmaktadır. Ancak bilindiği üzere bir kelimenin veya kavramın kullanıldığı ilim dalına ve yerine göre taşıdığı anlam değişir. [Bak: "M-y-z" Maddesi: İsfahânî, el-Müfredat; el-Firûzâbâdî, el-Kâmûsu'l-Muhît; İbn Manzûr, Lisânu'l-Arab; el-Cevherî, es-Sıhâh, İbn Fâris, Mucemu Makâyisi'l-Luğa; Zebidî, Tâcu'l-Arûs…]

Temyiz kelimesi Türkçede mahkeme kelimesine "Temyiz Mahkemesi" kullanımında olduğu gibi sıfat olarak geldiğinde bundan "Yargıtay" anlaşılır. Yargıtay ise: "Adliye Mahkemelerinde verilen hükümlerin temyiz edilebileceği yani (sistemin kanununca) incelenerek doğrudur ya da yanlıştır hükmüne varacağı ve ayrıca kanunla belirlenmiş bazı konulara ilk ve son derece mahkemesi olarak da bakmaya yetkili üst mahkemedir."

Temyiz Mahkemesi'nin Arabça karşılığı "Mahkemetu'n-Nakzı" olup, Türkçe ifadesiyle nakzeden yani bir önceki hükmü bozan mahkemedir.

Nitekim Şeyh Sefer Havâlî bu konuda şöyle demiştir: "Biz şimdi İslâm Dünyâsı'nın birçok ülkesinde bu (tâğuti) mahkemeleri görmekteyiz. Kendi isimlendirmelerine göre önce ibtidaiyye (dâvaya ilk olarak bakan adliye) mahkemeleri daha sonra temyiz mahkemeleri adı altında mahkemeler kurmuşlardır. Temyiz mahkemeleri, ibtidaiyye mahkemelerinde görülen dâvalara bakar, onların verdiği hükümleri onayan ya da bozan müstesna mahkemelerdir. Temyiz mahkemesinin üstünde yüksek mahkeme, anayasa mahkemesi veya yüksek yargı meclisi vardır ve tabi ki, yargısı da şer'î değildir. Bununla beraber idârî mahkemeler, ticâret mahkemeleri, medenî mahkemeler, cezâ mahkemeleri, işçi mahkemeleri gibi çeşitli mahkemeleri vardır ve tüm bu mahkemelerin kendilerine göre kaynakları vardır.

Hatta günümüzde durum daha da ileri gitmiştir. İlk olarak bu şekilde mahkemeler kurulur. Arkasından bu mahkemeler de uygulanacak hükümleri öğrenmek için hukuk fakülteleri kurulur. Yeni yeni kanunlar çıkarılır. Liseden başlayıp doktora yapmaya kadar uzanan bağımsız hukuk fakülteleri vardır. Öğrenci, uzman profesörler tarafından burada okutulur. Hukuk fakültesinden mezun olan öğrenci yargı merdiveni basamaklarında dünyâlık bir basamağa tayin olur. Sonra yüksek mahkemeye geçinceye kadar ya da oraya başkan oluncaya kadar yükselir de yükselir. Bu makam, o ülkedeki Allâh'ın indirdiği hükümler dışında hüküm verildiği en son makamdır." [Sefer Havâlî , Şerhu Tahkimi'l Kavanin: 75-76.]

Başarı, el-Hamîd ve el-Hakîm olan Allâh'tandır.

Soru: Temyiz mahkemesinin yürürlükteki kanunları nelerdir?

Cevâb:
Hamd ve hüküm, Allâh Subhânehu ve Teâlâ'ya mahsustur.

Yukarıda ifâde olunduğu üzere, temyiz mahkemesi dendiğinde anlaşılması gereken, Adliye Mahkemelerinin verdikleri kararların kendisine itiraz edildiği Yargıtay Mahkemesi'dir. Bu mahkeme, Adliye Mahkemesi tarafından verilen kararı düzenin kanun ve yasalarınca ele alır ve inceler. Sonuçta ya bozma ya da onama hükmüne karar verir.

Tutuklu veya tutuksuz sanıklar için temyiz mahkemesine başvurabilmenin tek yolu(!) tâğutun temyiz mahkemesine başvurarak verilen hükmün bozulmasını istemektir. Bozulma istemi de ancak verilen hükmün sistemin kanun ve yasalarına uymama iddiasına dayanır.

Daha açık bir ifâdeyle Adliye Mahkemesi'nin (küçük mahkemenin) verdiği hükmü yani infâz ettiği kararını, Yargıtay Mahkemesi'ne (büyük mahkemeye) düzenin yasalarına göre hukuka aykırılık ya da usulsüzlük gerekçesiyle bozdurmak için başvurmaktır. Bir önceki sorunun cevâbında Şeyh Sefer Havâlî 'nin de söyledikleri bundan başkası değildir.

Buna misâl verecek olursak: Ebû Cehil 'in, Dâru'n-Nedve kanunlarına göre mahkeme ettiği bir kimsenin, çıkan hükmü, -Ebû Cehil yoluyla- daha üst makamdaki Ebû Leheb 'e şikâyet

Anlaşılacağı üzere Adliye Mahkemesi'nin verdiği hükme itiraz yoluyla Yargıtay Mahkemesi'nde görüşülmesi için başvurmak, birden fazla hüküm istemini de beraberinde getirmektedir. Zîrâ Adliye Mahkemesi'nin hükmü Yargıtay Mahkemesi'nde muhâkeme olunmakta, Adliye Mahkemesi'nde verilen hüküm bozulsun veya onansın bu Yargıtay Mahkemesi'nin vereceği birinci hükümdür. Eğer hüküm hukuksuz(!) olduğu gerekçesi ile bozulup, dâva yeni bir hüküm için yeni bir mahkemeye sevk edildiğinde, yeni mahkemenin vereceği hüküm ise ikinci hükümdür.

Bunlar, reddetmekle emrolunduğumuz tâğuti sistemin halen(!) yürürlükteki lânetli kanunlarıdır. [Not: Dipnotlarda verilen temyize dair kanun maddelerini karışıklığa sebeb olmaması için kaldırdık. Okumak isteyenler kitabımızın pdf formatından bakabilirler.]

Başarı, el-Hamîd ve el-Hakîm olan Allâh'tandır.